

[Niels Westerby.]

mennesker, der mangler tag over hovedet, og at de nybyggerier, der opføres, hvad enten de er private eller sociale, opføres til en sådan leje, at folk med almindelige indtægter ikke har råd til at bo i dem.

Jeg vil gerne understrege, at det langsigtede, centrale middel til at skabe tålelige forhold på nybyggeriets område må være en økonomisk politik, der fører til, dels at kreditrationeringen kan lempes, dels at vi får et rentefald. I de senere år er udviklingen jo gået i modsat retning. Det høje ting og regeringen har været tvunget til at gennemføre en kreditrationering og har været tvunget til at se på, at renten er steget. En rationel løsning på problemet vil udelukkende bestå i, at man lægger den økonomiske politik til rette på en sådan måde, at der kommer et rentefald, og at kreditstramningen kan afskaffes.

Når jeg sagde før, at man må se boligpolitikken i forbindelse med den økonomiske politik, så er det ret indlysende, for det, der i virkeligheden sker i disse år, er, at det samlede forbrug og den samlede investering — og i investeringen indgår også boligbyggeriet — tilsammen har nået sådanne højder, at vore produktive ressourcer, det være sig arbejdskraft, materialer eller kapital, ikke slår til. Det er derfor, vi har inflation; det er derfor, vi har rentestigning; det er derfor, vi har kreditstramning; det er derfor, vi har valutatab; det er derfor, vi har de mange økonomiske vanskeligheder. Vi må i det høje ting se i øjnene, at man enten må skære ned på forbruget eller skære ned på investeringerne; det, der i virkeligheden sker i denne tid, er, at det høje ting ikke har turdet se i øjnene, at man må skære ned på forbruget. Derfor er vi kommet i en situation, hvor de økonomiske kræfter selv presser på og igennem kreditstramning og rentestigning slår ned på investeringen og herunder i ganske særlig grad på investeringen i boligbyggeriet.

Jeg vil derfor meget gerne understrege, at skal vi have orden på boligområdet på længere sigt for nybyggeriets vedkommende, er det helt afgørende, at vi fører en sådan fast økonomisk politik, at vi kan få et rentefald og kan komme kreditrationeringen til livs. I modsat fald vil den højtærede boligminister blive tvunget til gang på

gang — jeg havde nær sagt i tide og utide — at møde op snart med det ene, snart med det andet forslag, der skal afbøde de symptomer, der er på en manglende økonomisk ligevægt, i form af at man forhøjer driftstilskud og huslejetilskud eller laver en driftslånsordning som den foreslåede.

Jeg stiller ikke store forventninger til den undersøgelse, som den højtærede boligminister har foranlediget sat i gang af forholdene omkring Albertslund. Jeg mener, det er rigtigt, at den højtærede boligminister har foranlediget en sådan undersøgelse, og den vil også kunne bidrage til måske at placere et vist ansvar for en del af det, der er sket med hensyn til dette byggeri, men jeg tror, man må se i øjnene, at den undersøgelse, som er blevet igangsat, ikke kommer til at hjælpe beboerne i de pågældende byggerier; de vil ikke blive bedre stillet af den grund.

Derfor bliver spørgsmålet: hvad skal vi gøre ved de mennesker, som på grund af det høje tings dårlige forvaltning af den økonomiske politik er blevet bragt i den situation, at de skal betale en husleje, de ikke kan udrede med en almindelig indtægt? Jeg må sige, at rent umiddelbart tiltaler det mig i en nødsituation at rykke disse beboere til hjælp og også at gøre det andre steder.

Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at statens samlede udlæg til en årgang byggeri med en gennemsnitlig prioritetforrentning på $9\frac{1}{2}$ pct. beløber sig til i alt ca. 48 mill. kr. Det er et ganske betydeligt beløb, og jeg tror, vi må se i øjnene, at hvis man fra statens side pumper 48 mill. kr. yderligere ud, så bidrager det til at øge den almindelige økonomiske aktivitet og bidrager til, at der kommer en større skævhed på obligationsmarkedet og for rentens vedkommende. Det er naturligvis ikke et stort tal, det her drejer sig om, men forholdet er simpelt hen det, at en låneordning som den foreslåede kan bidrage til, at vi kommer til at stikke dybere i det dynd, jeg havde nær sagt hængedynd, som har givet anledning til lovforslagets fremsættelse. Hvis man vil gennemføre en driftslånsordning som den foreslåede og fra statens side vil udlåne 48 mill. kr. hertil, og det sker nu — tilbagebetalingen foregår jo gradvis over en lang årrække — så må